

Orbán Viktor: A baloldal azért nem szereti a magyarokat, mert magyarok

2015 július 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktor előadása a XXVI. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktáborban.

Tisztelettel köszöntöm a szabadegyetemi tábor résztvevőit. Örülök, hogy ismét együtt lehetek Tóth László püspök

urunkkal, örömmel ismerem fel tucatjait a régi harcostársaimnak, külön is köszöntöm a székely zászlókat. Köszönöm szépen, hogy együtt lehetünk. A tavalyi zajos siker után, amelyet a liberális demokráciák korszakának végér?l és az illiberális demokráciáról tartott el?adásom váltott ki, most nem könny? a helyzet. Túlságosan magasan van a mérce. Hiába lapoztam végig a politikai filozófia fellelhet? szótárait, nem találtam semmit, ami versenyképes inzultus lehetne a mai nyugati ideológiai f?áramokat képvisel?k szemében. Ráadásul T?kés püspök urunk is azt mondta legutóbb, hogy id?nként már ? sem tud követni, és ez arra figyelmeztet, hogy nem szabad túlzásba vinni a még oly brazilos cseleket sem, mert a végén az ember még elbotlik a saját lábában.

Fotó: Havran Zoltán

Egy évvel ezel?tt azt mondtam, hogy olyan id?ket élünk, amikor bármi megtörténhet, és ez ma is érvényes. Ki gondolta volna, hogy Európa nem tudja megvédeni a saját határait, még a fegyvertelen menekültekkel szemben sem? Ki gondolta volna, oda jutnak a dolgok például Franciaországban, hogy az ottani iszlám közösség vezet?je nyílt ajánlatot tesz a francia államnak, hogy adják át az elnéptelenedett keresztény templomokat, szívesen alakítanak ki bel?lük iszlám templomokat? Ki gondolta volna, hogy az Egyesült Államok lehallgatja a német politikai vezet?ket? Ez kiderül, és nem szakad le az ég. És ki gondolta volna, hogy mi, európaiak úgy teszünk majd, mintha mi sem történt volna, és barátságosan folytatjuk szabadkereskedelmi tárgyalásainkat azzal a féllel, aki valószínűleg hamarabb ismeri tárgyalási álláspontjainkat, mint mi saját magunk? És ki gondolta volna egy éve, hogy amerikai fegyvereket telepítenek Közép-Európába, és a magyar parlamentnek az okoz majd fejfájást, hogy Magyarország is beálljon-e a sorba? És ki gondolta volna rajtunk kívül, hogy 2014 végére Magyarország lesz a második leggyorsabban növekv? ország az egész Európai Unióban?

A jövő bizonytalansága még arra is ráveheti az embert, hogy elgondolkodjon a politikai jövő természetér?l, pontosabban a jövő megismerhet?ségének természetrajzáról. Hajlamosak vagyunk úgy elképzelni a jövőt, pontosabban a jövő megismerését, mint ahogy azt az ismeretlen felé hajózó hajóskapitányok teszik: állunk a hajó orrában, távcs? a kezünkben, és fürkésszük az ismeretlen partokat, azé lesz az els?ség, az jut a jövő ismeretének birtokába el?ször, akinek élesebb a szeme, vagy jobb a távcsöve. Mintha a jövő afféle még fel nem fedezett kontinensként ott lenne el?ttünk, létezne, és várna ránk.

A jövő nincsen kész

Holott a jövő egészen más természet?. Éppen az a legfontosabb tulajdonsága, hogy nincsen kész, s?t egyáltalán nincsen, csak ezután történik majd meg, ezért semmi értelme el?refelé meresztgetnünk a szemünket. Érdemesebb úgy elképzelni a jövőt, ahogy az evez?sök haladnak a versenyeken, a regattán: háttal ülve a menetiránynak. Csak

azt látjuk, ami már mögöttünk van, és azt, ami éppen a látókörünkbe kerül. A hajó orrát aszerint kell irányítanunk a jövő felé, ahogy a part kibontakozik a szemünk előtt, abból kell megfejteni a jövőt, amit már ismerünk, vagyis a jövőről való gondolkodás nem távolba néz verseny, inkább a múlt megértésének a versenye. Az győz, aki mélyebben érti meg a múltat, és aki abból gyorsabban és bátrabban vonja le a tanulságokat. Ez a mindenkori politikai vezetés és tervezés kiindulópontja.

Ez jó hír, hiszen a megértéshez első sorban értelemre, vagyis észre van szükségünk, márpedig a világon az emberi ész van a legjobban szétesztva, mindenki meg van győződve róla, hogy neki egy kicsivel több jutott. Ha az Európai Unió és benne a saját jövőnkéről gondolkodunk, először is az Európai Unió múltjával kell tisztában lennünk. Minden éles kritikai megjegyzésünk ellenére azt kell leszögeznünk, hogy az Európai Unió úgy, ahogy van, önmagában egy nagyszerű siker: béke, fejlődés és jólét. Igaz, hogy 1990-ig a II. világháború óta tartó békét nem magunknak köszönhetjük, hanem az amerikaiaknak meg az oroszoknak, akik helyettünk eldöntötték Európa ügyeit, de 1990 után kétségkívül a siker már a mi saját európai sikerünk, és akármilyen bajok is redőzik most a homlokunkat, ezt a ténytet nem írja felül az sem, ami 2008 óta történt.

Néha adódnak olyan jelenségek, amelyeken keresztül megérthetővé válik, amelyekben összesződik egy-egy adott korszak karaktere. A mi életünk ilyen jelensége az újkori népvándorlás. Ha ezen az ablakon kinézünk, az egész világot látni fogjuk. Ma ebben szűződik össze a világ, ezen keresztül érthetjük meg, hol a helyünk, és mi vár ránk.

Beszéljünk világosan: az újkori népvándorlás felerősödése politikai folyamatok következménye. Az észak-afrikai országok korábban Európa védőbástyájaként működtek, és felfogták az Afrika belseje felől érkező néptömegeket, és az igazán komoly fenyegetés nem a háborús övezetekből érkezik, hanem Afrika mélységeiből. Az észak-afrikai államok szétesésével ez a védvonal látványosan összeomlott, és Észak-Afrika ma már nem tudja megvédeni Európát az irdatlan méretű embertömegektől. Ezáltal rövid idő alatt elképesztő méretű probléma keletkezett. Én egyetértek Nicolas Sarkozy volt elnök úrral, aki a minap arról beszélt a francia televízióban, hogy a jelenlegi népvándorlási hullám csak a kezdet. Afrikában jelenleg egymillárd-százmillió ember él, akiknek több mint fele 25 év alatti. Sarkozy szerint rövid időn belül több százmillió embernek nem lesz hol laknia, nem lesz elegendő vize és élelme, és ezek az emberek – kötetve a maiakat – el fognak indulni valamerre.

Európa az európaiaké

Vagyis számunkra a tét ma már Európa, az európai polgár életmódja, az európai értékek és az európai nemzetek megmaradása vagy eltűnése, még pontosabban felismerhetetlenségig történő megváltozása. Most már nem csupán az a kérdés, hogy mi, magyarok milyen Európában szeretnénk élni, hanem az, hogy lesz-e egyáltalán mindaz, amit mi ma Európának nevezünk.

A mi válaszuk világos: azt szeretnénk, ha Európa az európaiaké maradna. Ezt szeretnénk. Azért csak szeretnénk, mert ehhez a többiek szándéka is kell, de van valami, amit nem szeretnénk, hanem akarunk. Akarjuk, mert csak tőlünk függ: meg akarjuk őrizni a Magyarországot magyar országnak. Ezt azért fontos újra és újra leszögeznünk – ez a mi köreinkben inkább közhelynek tűnik, mégis újra és újra le kell szögezni –, mert vannak, akik erről egészen másként gondolkodnak. Bármennyire is hihetetlen, és a mi szellemi és lelki készleteinkkel ez szinte felfoghatatlan, mégis vannak, akik erről másként gondolkodnak.

Az európai baloldal a bevándorlás problémájában nem veszélyforrást, hanem lehetőséget lát. A baloldal mindig is gyanakvással nézett a nemzetekre és a nemzeti identitásra. Ők úgy látják – figyeljék csak a szavakat –, hogy a bevándorlás eszkáálóódása végletesen meggyengítheti, sőt felszámolhatja a nemzeti kereteket, és ezzel a baloldal eddig beláthatatlan történelmi távú célja is teljesülne. Talán az sem véletlen – ez abszurdnak hangzik első hallásra, de ha kicsit közelebb jövőnk Magyarországhoz, láthatjuk –, hogy míg a magyar baloldal 2004-ben a külhoni magyarok ellen uszított, ma tárt karokkal ölelné keblére az illegális bevándorlókat. Ezek az emberek, ezek a politikusok egész egyszerűen nem szeretik a magyarokat, és azért nem szeretik őket, mert magyarok.

Mint ahogy jó néhány brüsszeli pénzügyi és politikai erközpont is abban érdekelt, hogy eltöröljék a nemzeti kereteket, meggyengítsék a nemzetállami szuverenitást, és felszámolják a nemzeti identitásokat. Képzeljék el, mivé lenne Magyarország, ha 2014-ben a baloldal alakíthatott volna kormányt? Riasztó gondolat, mégis egy pillanatig képzeljük el: egy-két év, és nem ismernénk rá a saját hazánkra, nem ismernénk rá Magyarországra, olyanok lennénk, mint egy nagy menekülttábor, afféle közép-európai Marseille. Látható, nemcsak a medve nem játék, a parlamenti választás sem az.

Arról is beszélnünk kell, hogy a feler?söd? migráció azzal is összefüggésben áll, hogy a Nyugat emberi jogi fundamentalizmusa morális bátorítást nyújt minden egyes embernek, függetlenül attól, hogy miért akarja elhagyni a hazáját. Mert természetesen vannak valódi menekültek, de sokkal többen vannak olyanok, akik az európai életforma el?nyeit szeretnék élvezni. Mivel szabályos módon ennyi ember sohasem tudna bejutni az unió területére, egyre többen vállalják és fogják vállalni a törvénytelen bevándorlással járó veszélyeket. S mivel az Európai Uniónak csak elvei vannak, de valódi szuverenitása, például határ?rei nincsenek, nem is tud mit kezdeni az új helyzettel. Brüsszel nem tudja megvédeni az európai embereket az illegális bevándorlók tömegeit?l, ahogy a volt német pénzügyminiszter mondja: „Európával az a baj, hogy hegynek fölfelé rugdos egy konzervdobozt, és csodálkozik, amikor az folyton visszagurul hozzá.” Az Európai Unió gazdasági szövetségként kezd?dött, aztán politikai szövetséggé is vált, ma szuverén er?ként kellene cselekednie, ehhez viszont még tovább kellene sz?kíteni a nemzeti szuverenitást. Ahogy a pesti vicc mondja: el?sör jó volt az irány, de rosszul csinálták, aztán rossz volt az irány, de jól csinálták.

Az Európai Unió hivatása szerint valódi megoldásokat kínált valódi problémákra, és ez hosszú ideig így is volt: békét a háború helyett, egységes piacot a széttagoltság helyett, felzárkózást a szegényebbeknek a leszakadás helyett. Az Európai Unió pragmatikus és viszonylag rugalmas is volt, ennek köszönhetjük egyedülálló szervezeti megoldásait, de nyilvánvaló, hogy mára valami elromlott, Európa valódi megoldások helyett ideológiává vált, ma nem a problémát nézi, hanem azt, hogy az adott megoldás gyengíti vagy er?síti a saját zárt eszmerendszerét. Európa egy ideológiai rögeszmévé vált, ha valami ésszer? és sikeres, de er?síti a nemzetállami szuverenitást, akkor elvetend?, s?t ellenség, minél sikeresebb, annál veszélyesebb. Ez a magyar történet lényege.

Amit mi, magyarok csinálunk, kétségkívül sikeres, de mivel nem illik bele Brüsszel ideológiai elképzeléseibe, vagyis nem gyengíti, hanem er?síti a magyar nemzeti és állami szuverenitást, onnan nézve mégis kárhoztatandó. Ezért nem boldogul az Európai Unió a görög válsággal sem, ami egy gyakorlati probléma, amire egy gyakorlati megoldást kellene találni.

Sikeres megoldások

Mi, magyarok egy er?s unióban vagyunk érdekeltek, és azt gondoljuk, hogy a sikeres megoldások teszik Európát er?sse. Az európai f?áramú politikai és szellemi er? azt gondolja, hogy Európa akkor lesz er?s, ha valahogy összekalapálja az Európai Egyesült Államokat.

Ezen a horizonton szemlélve a kontinensünket, ma mi, magyarok vagyunk a földrész gaulle-istái. Az Amerikai Egyesült Államoknak a természete és nem a struktúrája, hogy nincsenek különálló nemzettestei, ezért nem szabad utánozni; ezzel szemben Európának az a természete, hogy nemzetek alkotják, vagyis ?rültség egy nemzetek feletti Európai Egyesült Államok létrehozására törekedni. Amerikát nem az teszi naggyá, hogy nincsenek benne nemzetek, hanem az, hogy rendre képes sikeres megoldásokkal el?rukkolni. Ha tehát az unió sikeres akar lenni, akkor neki is meg kell találnia a saját, jól m?köd? megoldásait. Hogy erre képes lesz-e a jövőben, nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy Európa 2008 óta, a gazdasági válság kezdete óta adós maradt mindezzel. 2008 óta az a benyomás alakult ki az emberekben, hogy az Európai Unió újra és újra ugyanazt teszi, és közben más eredményt vár.

Talán sokaknak még emlékezetes, hogy a 2008-as válságot követ?en az els? ország, amely nemzetközi ment?csomagra szorult, nem Görögország volt, hanem Magyarország. 2010-et követ?en mégis sikerült eljutnunk oda, hogy Magyarország egyike annak a kisszámú tagországnak, amelynek a nemzeti össztermék százalékában kifejezett adóssága nem n?tt, hanem csökkent. Ha érdemben akarjuk értékelni és megbecsülni a magyarok er?feszítéseit, akkor vigyázó szemünket vessük Görögországra.

Mi büszkék vagyunk arra, hogy az IMF-fel szembeni tartozásunkat id? el?tt visszafizettük, és az uniótól kapott támogatásból is már csak egy kis rész maradt hátra, amelyet 2016 elején, az esedékességkor vissza is fogunk fizetni. Ne felejtsek el, Magyarország soha semmilyen adósságára nem kért kedvezményt vagy haladékot. Egyesek szemében ez gyengeség, mások szemében erény, én az utóbbiak közé tartozom. És történt mindez úgy, hogy eközben a nemzeti össztermék növekedési üteme az uniós tagországok között kiemelked? volt.

Négy fontos kérdés

A magyar gazdaságtörténetben ritka, az utóbbi évtizedekben pedig egyedülálló, hogy egyszerre javulnak a gazdaság küls? és bels? egyensúlyi mutatói, és közben növekszik a gazdaság. Mindeközben sikerült két korábbi hibát kijavítani, vagyis kiveztük a lakossági devizahiteleket, amivel egy pénzügyi összeomlást el?ztünk meg, és

ezzel egy időben a korábban privatizált stratégiai vagyontárgyakat sikerült visszavennünk közösségi tulajdonba, ami a magyar nemzeti szuverenitás egyik alapkérdése.

Amikor azt mondtam, hogy az illegális bevándorlás olyan, mint cseppben a tenger, vagyis hogy benne van az egész világ, akkor ezzel azt is állítom, hogy ki is olvashatók belőle a következő évek legfontosabb teendői. Négy olyan kérdésről kell most itt beszélni, amely az elkövetkező időszakban Európa-szerte fontossá válik, és nekünk, magyaroknak is teendőink zömét adja majd.

Az első ilyen kérdés a nemzeti önazonosság problémája. Harminc évvel ezelőtt számos európai az úgynevezett multikulturalizmusban látta a választ az európai társadalmi problémákra. Ebben a körben nem kell arról beszélnem, hogy mi a különbség a multietnikus és a multikulturális között. Ma azonban egyre többen nem megoldásnak, hanem a problémák okának tekintik a multikulturalizmust. Több európai ország döntött úgy az elmúlt harminc évben, hogy nagyszámú, más civilizációs alapokon álló embertömeget fogad magába.

Meggyőződésem, hogy nekünk nem dolgozunk, hogy minősítsük ezt a kísérletet, szerintem még az sem megengedett számunkra, hogy a kísérlet eredményéről nyilatkozzunk. Nekünk csak annyit szabad mondanunk, de azt határozottan, hogy mi ezt a kísérletet – látva az eredményeit – magunkon nem akarjuk megismételni, és ehhez jogunk van.

A másik olyan kérdés, amiről nyíltan és egyenesen kell beszélnünk, pedig az, hogy világos összefüggés van az Európába áramló törvénytelen bevándorlók és a terrorizmus térnyerése között. Érdekes módon az angolszász országoknak ez nyilvánvaló, a többiek azonban tagadják. Legutóbb az Egyesült Államok egyik vezető közbiztonsági tisztviselője jelentette ki Magyarországon, hogy nyilvánvaló a két tényező közötti összefüggés. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a hatalmas tömegekről egész egyszerűen nem tudjuk kiszűrni az ellenséges terroristákat. Egyet kell értenünk David Cameron brit miniszterelnökkel, aki azt mondja, nem fogjuk tudni megoldani ezt a krízist, ha nem állítjuk meg ezeket az embereket még az elején, amikor elhagyják az országukat.

A harmadik probléma, amellyel majd meg kell küzdenünk, a multikulturalizmus és a terrorizmus után, gazdasági természetű. A nyugati tapasztalatok azt mutatják, hogy a törvénytelen bevándorlók hozzájárulnak a munkanélküliség növekedéséhez. Ez a tény azóta nyilvánvaló, hogy 2008 óta az Európai Unió folyamatos gazdasági válsággal küszködik, és a legtöbb európai országnak – mert nem mindenki Németország – a munkanélküliség magas aránya jelenti a legerősebb feszültség forrását. Új embertömegek érkezése magas munkanélküliségű országokba még magasabb munkanélküliséget eredményez. Ez olyan, mint az egyszeregy.

És végül ejtsünk szót arról is, amit a politikai korrektség miatt Európában szemérmesen el kell hallgatni. A nyugati rendszéri statisztikák szerint ott, ahol nagy számban élnek törvénytelen bevándorlók, a bűnözés mértéke drasztikusan emelkedik, és ezzel arányosan csökken a polgárok biztonsága. Mondok néhány elgondolkodtató példát. Az ENSZ – nem a magyar kormány, hanem az Egyesült Nemzetek Szervezetének – statisztikája szerint a nemi erőszakok száma tekintetében Svédország világviszonylatban második helyen áll a dél-afrikai Lesotho után. A brit parlament 2013-as jelentése szerint a brit börtönökben a muszlim elítéltek száma az elmúlt 15 évben 300 százalékkal nőtt, megháromszorozódott. Olaszországban 2012-ben a bűncselekmények mintegy negyedét bevándorlók követték el. És folytathatjuk tovább a sort.

Összefoglalóan tehát azt mondhatjuk, hogy a törvénytelen bevándorlás Magyarországot és Európát egyaránt fenyegeti. Veszélyt jelent közös értékeinkre, közös kultúránkra, sőt a sokszínűségünkre is, fenyegeti az európai ember biztonságát, és megingatja képességünket, hogy stabilizáljuk a gazdasági eredményeinket. Magyarország, amíg lehetett, igyekezett olyan lépéseket tenni, amelyek minden szomszédjának érdekét teljes mértékben figyelembe vette. Mára azonban a hazánk harapófogóba került, ugyanis nemcsak délről érkeznek a népvándorlás újabb és újabb hullámai, hanem kialakult az a szándék tőlünk nyugatra fekvő országokban, hogy az innen oda távozott, törvénytelen határátlépőket visszaadják Magyarországnak. Kétfelől vagyunk tehát nyomás alatt: délről és nyugatról, és az igazság az, hogy ezt nem bírjuk ki.

Nem történhet meg bármi

A népvándorlás kérdése egyszerre a józan ész és az erkölcs, egyszerre a szív és az agy kérdése is, mint ilyen, bonyolult, mély és érzelmeket kavarázó. Az ilyen kérdések a társadalomban csak akkor kezelhetők, ha egy közösség egyetértési pontokat hoz létre. Ezt szolgálta a magyar nemzeti konzultáció a bevándorlásról, amelynek hivatalos végeredményét most szeretném ismertetni. A nemzeti konzultáció során július 21-ig összesen egymillió-kétszázötvennégy darab kérdőívet küldtek vissza. Nyolcmillió kérdőívet küldtünk ki, és abból több mint egymillió

kérdőívet küldtek vissza.

A kérdőívekben a következő eredmények állapíthatók meg. A magyar emberek több mint kétharmada a saját élete szempontjából fontosnak tartja a terrorizmus térnyerésének kérdését. A magyarok háromnegyede gondolja úgy, hogy az illegális bevándorlók veszélyeztetik a magyar emberek munkahelyeit és megélhetését. A magyarok négyötöde szerint Brüsszel politikája megbukott a bevándorlás és a terrorizmus kérdéseiben, ezért új megközelítésekre és szigorúbb szabályokra van szükség. A magyar emberek mintegy négyötöde arra biztatja a kormányt, hogy Brüsszel megengedő politikájával szemben szigorúbb szabályokat hozzon a törvénysértő bevándorlás megfékezésére érdekében. Olyan szabályokat, amelyek megteremtik a lehetőséget, hogy a magyar határokat törvénytelenül átlépőket szigorúbban lehessen venni, és a lehető legrövidebb időn belül vissza lehessen őket toloncolni. És a válaszadók 80 százaléka szerint az illegális bevándorlóknak, amíg Magyarországon tartózkodnak, saját maguknak kellene fedezniük ellátásuk költségeit.

Kemény szavak, határozott álláspont, de ez a magyar álláspont. És végül, ami a legfontosabb, minden eddigit felülír, hogy a magyarok elsősorban többsége, a válaszadók 95 százaléka szerint a bevándorlás helyett inkább a magyar családok és a születendő gyermekek támogatására van szükség. Jól látható, hogy a magyarok még nem veszítették el a józan eszüket.

A konzultáció eredményei tehát azt mutatják, hogy a magyarok nem akarnak törvénytelen bevándorlókat, és nem osztozkodnak az európai baloldal szellemi átokfutásában. Magyarország döntött, és a magyar emberek így döntöttek. Ez azt jelenti, hogy mi egy biztos és stabil ország, egységes és kiegyensúlyozott nemzet akarunk maradni abban a bizonytalan világban, amely körülvesz bennünket. Mert ugyan valószínűleg igazam lehet abban, hogy a világban ma bármi megtörténhet, de talán nem tévedek, ha azt gondolom, hogy mindannyian azt akarjuk, hogy ezzel szemben Magyarország olyan ország legyen, ahol nem történhet meg bármi.

www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló